

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Christus Magdalenæ, contra Pharisæum, Patronus; & cur vni Deus donet, non ite[m] alteri, quod peccauit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Christo Scriba & Pharisei mulierem in adulterio deprehensam, & statuerunt eam in medio, fingentes scilicet, se Christi iudicio stare vel-
 le; quamvis scrupulum subiciebant: *In lege Moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare, quid tu dicis, approbasne legem, an re-
 probas? Hoc, totum dicebant tentantes eum, ut possent accusare eum.*
 Sciebant enim eum misericordiam profiteri & mansuetudinem. Ita S. Aug.
 Quare si, lapidandam dixisset, clamassent, eum tam misericor- serm 47 de
 dem, clementemque non esse, quam videri vellet, ut qui mulierem verb. Dom.
 capitis damnasset; si non lapidandam, ipsum igitur lapidandum, S Augustin.
 ut qui legem Moysis violaret. *Sed Dominus in respondendo, & iusti- tract. 33.*
 tiam seruaturus est, inquit S. Augustinus, & a mansuetudine non
 recessurus. *Non dixit: Non lapidetur, ne contra legem dicere videretur.*
Absit autem, ut diceret, Lapidetur. Venit enim non perdere, quod
inuenerat, sed querere, quod perierat. Quid ergo respondit? Qui sine
peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat. Hac scilicet vox
iustitia est: Puniatur peccatrix, sed non a peccatoribus. Audiuimus
vocem iustitie, audiamus & mansuetudinis. Nec ego, inquit, te contem-
nabo. Sed quid est, Domine? faues ergo peccatis? Non plane. At-
tende, quod sequitur: Vade, & amplius noli peccare. Ergo & Dominus
damnauit, sed peccata, non hominem. Sic veritas, sic sapientia, sic
ipsa, cui calumnia parabatur, iustitia, & adulteram pariter, &
adulteræ accusatores emendauit. Illa bonitate correctæ est; istis
ad propriam conscientiam remissis, vel apertè in terræ puluere,
scriptum, vel tacitè in pectore dictum est: Festucam, quæ in oculo est
fratris tui, vides, trabem autem, quæ in oculo tuo est, non vides? Hac
est imago bonitatis illius, quæ etiam, inter ipsam Scribarum & Pha-
risæorum malitiam; enimuerò, in adulteram in flagranti delicto
deprehensam, explendescit.

Alterum exemplum offensi bonitate Pharisei Lucas exhibet, in Magdalena, quæ erat in ciuitate peccatrix, quæ stans retro se-
 cus pedes Christi, lachrymis capit rigare pedes eius, & capillis capitis
 sui tergebat, & osculabatur pedes eius, & unguento unguebat. Vicens
 autem Phariseus, qui vocauerat eum, ait intra se, dicens: *Hic si esset*
Propheta, sciret utiq;, quæ & qualis est mulier, quæ tangit eum, quia
peccatrix est. Vides hic bonitatem Christi, & peruersum iudicium
Pharisei? Ille suscipit respicientem; iste indignatur Pastori ouem
suscipienti. Christus fidem & dilectionem mulieris; Phariseus
peccatricis delicta intuetur. Christus clementer, Phariseus teme-

S. Aug. 1. 50. rē & impiè iudicat; nempe putat, ignorare Christum, qualis sit
 homil. 23. mulier, cum ille non solum mulieris mores, sed ipsius etiam Pha-
 Dio, lib. 41. risæi cogitationes perspectas haberet. Caium Iul. Cæsarem lau-
 dant Scriptores, quòd, cum in scrinijs Pompeij secretæ litteræ re-
 pertæ essent, ex quibus, quo plerique animo, & erga Pompeium,
 & contra se fuissent, deprehendere potuisset, neque legerit eas, ne-
 que descripserit, sed extemplo cremârit, ne quid acerbius in-
 quenquam statuere cogeretur. Quantis laudibus dignus est Deus,
 cuius illa vox est: *propitiabor iniquitati eorum, & peccati eorum non
 memorabor amplius?* Igitur Pharisæus peruersè Christum, & non
 ex vero, sed de suo ingenio iudicauit. Cum enim turgido infla-
 tus Spiritu, sanctū se esse profiteretur, quasi propheticum illud di-
 cens: *Discede à me, & noli me tangere, quia mundus sum;* offende-
 batur, quòd se Christus à muliere peccatrice contrectari pateretur:
 quemadmodum & illi alij, qui dicebant: *Quare cum Publi-
 canis & peccatoribus manducatis & bibitis?* At non tali spiritu erat
 Matth. 5. 30. humilis & humilitatis Magister; vt medicus ægrotos, oues vt Pa-
 stor, peccatores recipiebat vt Saluator; & pro hac bonitate sua,
 qua amari merebatur, hominum linguas passus est. Nempe vt,
 qui oculis malè affecti sunt, luce; ita pessimi quique ipsa offen-
 duntur bonitate. At ignoscit vni, non ignoscit alteri? *Quòd
 DEVS alijs gratuita vocatione conuersis misericordiam largitur in-
 debitam, non ad dispensatoris iniustitiam, sed ad donantis misericor-
 dissimam liberalitatem, veritatis ratione referendum est. An
 audebit debitor creditorem iniquitatis arguere? si alteri donans ab eo,
 quod debitum, exegerit? Si ergo inter contractus hominum, nullus ex
 hoc presumptionis locus est, vt à se dicat debitor iniuste exigere, quia scit alij
 debitori ab eodem, quod debebat, creditore donatum: quis in tantam in-
 saniam prophana vocis erumpat, vt iniustitia Deum arguat, si vni inde-
 bitam donauerit gratiam, & alteri debitam reddiderit pœnam? Ita
 est, & tamen est, qui murmuret.*

VII. Sed non idcirco Deus desinit esse bonus, qui eiusmodi
 Matt. 20. 15. murmuratori respondet: *An oculus tuus nequam est, quia ego bonus
 Luc. 15. 12. sum?* itémque, *Non licet mihi, quod volo, facere?* Quod est tertium
 exemplum, cui, vt quartum addam. Verum est, multos, cum filio il-
 lo adolescentiore, accepta substantia sua, peregrè, à Deo, profi-
 cisce, atque in regionem longinquam, & ibi dissipare substantiam suam,
 (omnes dotes spirituales, cum ipsa diuina gratia animaque sua.)
 viuere.